

[Tommy Dinesen]

gelsler, der fortæller, hvor meget turistskibene lægger i Danmark eller i København. Der er simpelt hen ingen, der ved, hvor mange der er med, og når endelig de kommer, tager de op og ser på slotte, og hvad ved jeg. Derfor har det her ikke noget med lukkeloven at gøre. Det må man så konstatere. Men jeg kan forstå, at det ikke er så interessant mere.

Industri- og samordningsministeren (Mimi Jakobsen):

Hr. Flemming Hansen spurgte mig, om det da ikke bekymrede mig, at det er fremført i nogle af de breve, vi har fået, at det her kunne komme til at koste nogle kiosker op til 100.000 kr. Jo, det gør det da. Hvis tallet holder, og hvis det er så slemt, som det er skrevet, og hvis det er et generelt problem, så synes jeg, det er et problem. Men dér, hvor debatten hele tiden går galt – og det fremgår også af dagspressen – er jo, når flere kiosker udtaler sig, som om de i dag kun er forpligtet til at låse øl, vin og spiritus inde efter klokken 17.30 og så på de dér uartige tidspunkter i weekenden.

Sådan forholder det sig ikke. Hvis man skal overholde loven i dag, så gælder det cirkulære, som jeg har stået og læst op af, og så må man ikke det dér. Jeg er da parat til at læse det op igen, men jeg er sikker på, at alle har forstået meningen med det. Derfor er det meget svært at føre en debat om de drastiske konsekvenser af dette lukkelovsforslag, når man hele tiden tager som udgangspunkt, at det slet ikke er den lov, der gælder i dag, man sammenligner med. Så går debatten bare galt, og det beklager jeg.

Hr. Svend Aage Jensby sagde, at jeg ikke havde svaret på, hvem det var, der havde påduttet mig – det var ikke udtrykket, men det var det, der lå i det – forslaget om, at politiet og justitsministeren skulle involveres i det her ved en særlig tilkendegivelse. Det er sandelig ikke bare HK, der har ønsket det. Det er de to organisationer, som i deres oprindelige forslag havde forslaget om den såkaldte Berlinmur med. Det blev pillet ud, det blev sat ind igen, nu er det ude igen. Det er vi godt tilfredse med. Men disse organisationer har over for mig klart tilkendegivet, at det, de frygter mest, er, at lukkeloven, uanset hvordan den ser ud, ikke vil blive overholdt. Derfor ville de påpege – og det synes jeg er en rigtig tanke – at det er vigtigt, at man prøver at få den overholdt, når man nu har en lov, uanset hvordan den så ser ud.

Til fru Anne Birgitte Lundholt vil jeg sige – jeg kan citere fra lovforslaget, som jeg er sikker på at fru Anne Birgitte Lundholt har læst – at »kommunalbestyrelsen kan endvidere efter forhandling med . . . give lejlighedsvis og tidsbegrænset tilladelse til udvidede butikstider i forbindelse med store turistbesøg, kongresser og lign.«, og så fortsætter paragraffen. Det er jeg sikker på at fru Anne Birgitte Lundholt har læst. Det er kommunalbestyrelsen, der kan give den tilladelse. Butikstidsankenævnet kommer jo kun ind, hvis der er nogen, der synes, at det her giver ubillig konkurrence. Så kommer Butikstidsankenævnet ind, og det går jeg ud fra dog trods alt må være et hensyn, som vi alle sammen er lidt følsomme over for.

Og når jeg hører fru Anne Birgitte Lundholt tale om, at man bare kunne lave nogle flere lange lørdage – jeg skal ikke citere, hvad hr. Flemming Hansen sagde under den tidligere behandling af lovforslaget – så har jeg bare indtryk af, at der er lidt forskelligt syn på det dér med, at jo flere lange lørdage man får, jo bedre. Der er her som på andre områder forskellige hensyn at tage også til de andre handlende.

Så er der spørgsmålet om konkurrencen mellem tankstationerne og de små handlende, som hr. Svend Erik Hovmand rejste. Jamen der er faktisk ikke noget ændret i, at en lille detailforretning på nogle områder kan have svært ved at konkurrere med en tankstation, men der er det at sige til det, at denne ændring af lukkeloven ikke gør det sværere. Den lille detailforretning får også med dette lovforslag udvidet åbningstid, hvor den kan sælge alle sine varer. Altså skulle det trække i modsat retning.

At tankstationen har mulighed for at sælge nogle ting efter kl. 20, taler jo i virkeligheden for en sortimentsliste, sådan at de ikke bare kan få lov at sælge alting, for så er det da helt godnat med den lille detailforretning. Derfor kan detailforretningen så vælge at gå ind og sige: Så vil jeg også være »døgner«, og i så fald må den overholde sortimentslisten og kun sælge de ting. Men der er da intet som helst forrykket i det, andet end, at man kan sige, at nu har de begge to mulighed for indtil kl. 20 at sælge det fulde sortiment, og dernæst har de så mulighed for efter kl. 20 at sælge et sortiment, hvor de syv typer er slået sammen, og som giver større muligheder.